

ת"פ 21663/06/15 - מדינת ישראל נגד דויד גרני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21663-06-15 מדינת ישראל נ' גרני
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דויד גרני

הנאשמים

הכרעת דין

כללי

1. הנאשם מואשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 8.12.14 סמוך לשעה 13:00 בגבעת המטוס בירושלים, אירע עימות בין הנאשם לבין שכנו, אלון זקן. לאחר העימות בין השניים, בעקבות קריאה, הגיעו שני שוטרים למקום. במהלך הטיפול באירוע, הנאשם תקף את אלון זקן בכך שנתן לו אגרופים, סטירות ואף נשך אותו בסנטר. הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר התערבות השוטרים. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לאלון חבלות בדמות שריטות בצוואר ובסנטר.

2. תשובת הנאשם לאישום ניתנה ביום 18.5.16. נטען כי אלון זקן (להלן: "אלון") שימש שכיר חרב של בעל הדירה שלו בניסיון לפנות את הנאשם מדירתו. בשל כך תקף אלון את הנאשם באלימות פיזית בכל הזדמנות. הנאשם טען כי ביום האירוע שהה עם אשתו וילדיו בדירתו ושמע קולות נפץ. כשיצא מהדירה ראה את אלון כשהוא מחזיק בידו אבן גדולה ובידו השנייה פטיש. אלון זרק את האבן לכיוון הנאשם והנאשם זרק את האבן בחזרה לכיוון אלון, אך היא לא פגעה בו. אשת הנאשם הזעיקה משטרה ובינתיים אלון עקר את דוד השמש ממקומו וזרק אותו לכיוון הכביש, שחרר את כלבו של הנאשם, שהוא כלב מסוכן, שהיה קשור על גג הדירה, לקח את שרשרת הכלב מברזל ורדף עמה אחרי הנאשם כשהוא מניף אותה לעבר הנאשם ופוגע בו, הכל בשעה שהנאשם עצמו רץ לתפוס את הכלב ששחרר. כשהגיעה משטרה למקום אלון זרק את השרשרת ורץ לגג. בינתיים הנאשם תפס את הכלב וניגש לקשור אותו במחסן. הנאשם היה כעוס מאד ועל כן עלה לגג כדי להתעמת עם אלון, אלא שהשוטר שהיה על הגג מנע זאת ממנו, כל הניסיונות של הנאשם לפגוע באלון נמנעו על ידי השוטר, ועל כן הנאשם לא פגע באלון.

3. מטעם התביעה העידו אלון, שני השוטרים שהגיעו למקום האירוע, איתן אליהו ושיר אסיה, השוטרת הדס מזרחי שחקרה את התיק, והוגשו ארבע הודעות שנגבו מהנאשם, דו"ח עימות בין הנאשם לאלון, מזכרים שערכו השוטרים שרית מרקמן והדס מזרחי, הודעה שנשלחה מהוצאה לפועל לנאשם על חובת פינוי נכס עד ליום 15.12.14, תוכן

של הערות החוקרת הדס מרזחי אשר גבתה את הודעתו של אלון וצילומי החבלות על גופו של אלון.

4. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו והוגשו תמונות של מקום האירוע, הרישום הפלילי של אלון, ושתי החלטות שיפוטיות הנוגעות למחלוקת המקרקעין שבין הנאשם לבין בעל הדירה של אלון.

הראיות

5. השוטר איתן אליהו שימש בתפקיד סייר ביום האירוע ונקרא לזירה על ידי אשתו של הנאשם. כשהגיע למקום פגש בנאשם והבחין בפציעה על אפו. הנאשם אמר לו שאלון זרק לו את דוד השמש מהגג והראה לו את הדוד הזרוק וצינור מים פתוח ממנו זרמו מים. השוטר עלה לכיוון הגג שם פגש את אלון אשר היה בתוך ביתו ויצא לקראת השוטר. תוך כדי השיח עם אלון הנאשם רץ במדרגות העולות אל הגג, תפס את אלון בשתי ידיו והרביץ לו בבעיטות סטירות, אגרופים, השכיב אותו על מעקה הגג ונשך אותו בסנטרו. הוא משך את הנאשם מאלון, השכיב אותו על הרצפה ואזק אותו.

6. השוטרת שיר אסיה תיארה כי הגיעה למקום בעקבות קריאה על אירוע תקיפה, ראתה שני אנשים, גבר ואשה, ושוחחה עם האשה, שאמרה שיש סכסוך שכנים מתמשך. היא פנתה לנאשם שאמר לה שהוא צריך לקשור את הכלב כי הוא מסוכן. היא ביקשה מהנאשם תעודה אך הוא לא הציג, ותוך כדי השיחה עלה לפתע במהירות במדרגות. היא קראה בשמו של הנאשם אך הוא לא הגיב, והתחיל לתת סטירות ואגרופים לאלון. היא עלתה במהירות אחריו וראתה שהנאשם נשך את אלון בסנטר. אלון לא הגיב לאלימות והיא ניסתה להפריד ולהדוף את הנאשם. בהמשך השוטר איתן ביקש סיוע והם הצליחו לאזק את הנאשם.

7. על פי הערות החוקרת הדס מרזחי שגבתה את הודעתו של אלון, על גופו של אלון נמצאו סימנים בסנטר ובצוואר, ולא היה דם על פניו מעבר לשתי שריטות אלה. במזכר שערכה החוקרת (ת/7) נכתב כי במהלך חקירתו התנהג אלון באופן מתלהם ומתגרה כלפי השוטרים.

8. המתלונן, אלון, תיאר כי מרפסת הבית שלו היא למעשה גג ביתו של הנאשם, המתגורר בדירה שפלש אליה, ואשר שייכת לבעל הבית של אלון. אלון תיאר את הסכסוך של הנאשם עם בעל הבית וכן סכסוך שלו עם הנאשם על רקע מחלוקת על השימוש במרפסת המצויה על הגג. ביום האירוע הנאשם זרק עליו אבנים והוא זרק עליו אבנים בחזרה. אשת הנאשם יצאה וצעקה. ניידת משטרה הגיעה למקום ושוטר ניגש לשוחח איתו, בשלב זה הנאשם עלה לגג בריצה, נתן לו שתי מכות אגרופי, קפץ עליו ונשך אותו בגב. השוטר ריתק את הנאשם לרצפה והזמין ניידת נוספת. גם הוא וגם הנאשם נעצרו ונלקחו לתחנת המשטרה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לו שתי שריטות קלות בפנים ונשיכה בגב. אלון אישר כי הוא מזדהה עם בעל הבית וסייע לו במאמצים לפנות את הנאשם מהמקום, אך שלל כי ניסה לתקוף את הנאשם עם פטיש, ושלל כי הכה אותו עם שרשרת ברזל. עוד הכחיש כי פירק את דוד השמש ביום האירוע, אך אמר כי ייתכן שדוד השמש נפל. עם זאת הודה אלון כי ניסה לפרק מדרגות שהנאשם חיבר למרפסת שלו ואת המלונה שהציב עליה.

9. בהודעתו מיום האירוע (ת/1) טען הנאשם כי אלון ניסה לשבור עם פטיש את ביתו של הנאשם, זרק עליו אבן, שחרר את כלבו שהיה קשור בשרשרת, הכה את הנאשם עם השרשרת, הפיל דוד מים שהיה על הגג ושבר את המעקה של המדרגות. מאחר שכעס על אלון ניגש ונתן לו סטירה בנוכחות השוטרים, וניסה לתת לו אגרוף אך מכת האגרוף לא פגעה בו. הנאשם הכחיש שנשך את אלון בסנטר, אך אמר כי ייתכן שניסה לנשוך אותו. עוד תיאר כי בעבר אלון תקף אותו בהזדמנויות שונות עם פטיש, כסא, מוט ברזל וסכין.

בהודעה נוספת מיום 10.12.14 (ת/2) טען הנאשם, כי ביום האירוע אלון זרק עליו אבנים והוא זרק עליו בחזרה אבן אחת אך היא לא הגיעה למרפסת. הודה כי לקח אבנים בידיו והתכוון לפגוע ברכב של אמו של אלון אך נמלך בדעתו. לאחר שאלון שחרר את הכלב שלו "עלתה לו הג'ננה לראש" והוא הרגיש מושפל, ולכן עלה לגג הדירה ניסה לתת לאלון סטירה או אגרוף והשוטר מנע ממנו, אך הוא הצליח לגעת לאלון בלחי. לא ניסה לנשוך את אלון בסנטר אלא באזור הבטן אך לא הצליח. אלון נשרט בפניו מהציפורן של הנאשם. הנאשם הודה כי טעה והביע צער על כך. הכחיש כי נשך את אלון בגבו.

הודעה שלישית מיום 12.12.14 בשעה 2:06 (ת/4) נגבתה מהנאשם כשהגיע להתלונן על כך שבזמן שהיה עצור נגרם לו נזק למדרגות הבית. הודעה רביעית נגבתה ממנו באותו היום בשעה 15:24 (ת/3), כשביקש להתלונן על כך שאלון הפר מעצר בית וצו הרחקה שניתן לו מגבעת המטוס.

10. בין הנאשם לבין אלון נערך עימות, במהלכו טען הנאשם כי אלון תקף אותו בפטיש, אבנים ושרשרת של הכלב וגרם נזקים למבנה שבו הוא מתגורר, שחרר את הכלב, הפיל את דוד השמש מהגג ושבר את מעקה המדרגות. אלון הודה בעימות כי פירק את המדרגות בעזרת פטיש ומלבד זה לא עשה דבר. לדבריו ייתכן כי באחת הפעמים שהנאשם רץ לגג הוא שהפיל את הדוד. אלון הכחיש כי תקף את הנאשם עם שרשרת. גם אלון וגם הנאשם הודו במהלך העימות, כי השליכו אבנים זה לעבר זה, אך כל אחד מהם טען כי הדבר היה כתגובה למעשה דומה של האחר שפתח בידיו האבנים. הנאשם נשאל במהלך העימות האם נשך את אלון בסנטר או בגב ואמר כי בסנטר לא הצליח לנשוך אותו, אך שרט אותו בסנטר, ובנוסף השוטר הדף אותו ולא הצליח לנשוך אותו בגב.

11. בעדותו במשפט בחקירה ראשית תיאר הנאשם את סכסוך המקרקעין שהיה בינו לבין בעל הבית, וטען כי אלון נרתם לסייע לבעל הבית במאבק לפינוי. לטענתו, במועד האירוע כבר עזב את ביתו של בעל הבית, והתגורר בחלק של המבנה שלא שייך לבעל הבית. לדבריו, ביום האירוע אלון הגיע עם פטיש במטרה לפרק את מדרגות הבית. הוא ראה את אלון כשהוא בגילופין על גג הבית וכששאל אותו מה הוא עושה, אלון דחף את הדוד מהגג וניסה להפילו עליו. לאחר מכן השליך חפצים מהגג והוא נבהל, בשל מקרי אלימות קודמים של אלון כלפיו. אשתו התקשרה למשטרה שהגיעה למקום. אלון שחרר את כלבו של הנאשם שהיה קשור על הגג, והכה אותו עם השרשרת. כשראה אלון את המשטרה מגיעה למקום נכנס בחזרה לביתו. הנאשם רץ לחפש את כלבו, שבינתיים הספיק לנשוך את כלבם של השכנים, ונכנס ל"התקף של פאניקה ואגרסיה", כלשונו. השוטרים הגיעו, ואחד מהם עלה על הגג. בינתיים, הוא עצמו השתלט על הכלב. הוא רץ לכיוון הרכב של אמו של אלון במטרה להזיק לו, אך עצר את עצמו ולא גרם שום נזק לרכב. בשלב זה איבד שליטה על עצמו עלה על הגג, ניסה לתת לאלון אגרוף וייתכן שהיה מגע בין היד שלו לפניו של אלון, אך לא הצליח לתת אגרוף מאחר והשוטר חצץ ביניהם. בחקירה נגדית אישר הנאשם כי בזמן שניסה לתקוף את אלון לא היה בסכנת חיים, אך טען כי היה במצב נפשי שהוא על גבול המעורער, ולטענתו, כתב האישום שהוגש נגדו חרף היותו קורבן תמידי לאלימות מצד אלון, הוא תולדה של פגיעה באגו של השוטר,

מאחר והנאשם לא כיבד אותו. בחקירה נגדית עמד הנאשם על כך שלא הצליח לפגוע באלון מאחר שהשוטר חצץ ביניהם, ואולם בהמשך, כאשר התבקש על ידי בית המשפט לתאר שוב בצורה מסודרת את שאירע על הגג הודה כי הכה את אלון, שרט אותו בפניו ונשך אותו בגבו.

הערכת הראיות וקביעת עובדות

12. אני מקבלת את הודעותיהם של השוטרים שנכחו באירוע, שיר אסיה ואיתן אליהו, אשר ניכר כי זכרו את האירוע ולא הגזימו בתיאור מעשיו של הנאשם. עדויותיהם של השוטרים, תואמות בעיקר הפרטים, וככלל, למעט נושא אחד שיידון בהמשך, אף תואמות את עיקרי הדברים שמסר הנאשם בחלקה האחרון של עדותו בבית המשפט, ביחס לחלק האירוע שבו נכחו השוטרים.

13. אשר לעדותו של אלון, יש קושי לקבוע על פיה בלבד ממצאים. אלון הוא אדם המסוכסך עם הנאשם, ולהם רקע קודם של תלונות במשטרה. הוא שלל באופן מוחלט כל מעשה אלימות מצדו כלפי הנאשם או רכושו בעבר, ואולם ספק אם אמר אמת בעניין זה. על אופיו ואופן התנהלותו ניתן ללמוד גם מזיכרון הדברים שכתבה השוטרת הדס מזרחי (ת/7), מגיליון עברו הפלילי (נ/2) ואף מהדברים שאישר בעצמו בבית המשפט ביחס למעשיו ביום האירוע- כך למשל הודה כי השליך אבנים לעבר הנאשם, לאחר שלטענתו הנאשם השליך עליו אבנים קודם (עמ' 21 שורות 23-24). לטענתו עשה זאת כדי לא להיפצע, אף על פי שהוא עמד על גג המבנה והנאשם למטה, הסיכוי שהנאשם יפגע בו בנסיבות כאלה הוא נמוך, ומכל מקום היה בידו להיכנס לביתו. אלון הודה גם, כי ניסה לפרק בעצמו את המדרגות שלטענתו הנאשם בנה ואת המלונה שהציב על הגג (עמ' 26 שורה 12). טענתו לפיה דוד השמש נפל מעצמו או שהנאשם הפיל אותו מעוררת תמיהה, שכן מדובר בדוד של הנאשם שאין לנאשם כל עניין בהפלתו לארץ מהגג.

14. יש קושי לקבל גם את דבריו של הנאשם בבית המשפט. כשהעיד בזמן החקירה הראשית על הנושאים שהיו במחלוקת לא הישיר מבט לבית המשפט הסתכל לכיוון הרצפה או לכיוון נקודה באוויר, זאת להבדיל מהתנהגותו בזמן שהעיד על נושאים אחרים, שאז הישיר מבט לעבר בית המשפט או לכיוון עורכת הדין שחקרה אותו. גם כאשר נשאל שאלות על האירוע על ידי בית המשפט השפיל עיניו לרצפה, ואולם, כאמור, בשלב זה חזר בו מטענתו כי לא הצליח להכות את אלון בשל כך שהשוטר חצץ ביניהם, הודה כי הכה אותו, אך טען כי היה זה באשמת השוטר שהחליט להפסיק ולמנוע ממנו לעשות כן. עדותו של הנאשם עוררה חוסר אמון, הן בשל התהפוכות שחלו בה תוך כדי מסירתה, הן בשל סתירות לדברים שאמר הנאשם בהודעותיו במשטרה, הן בשל סתירות בין ההודעות לבין עצמן. הסתירות הן בפרטים מהותיים דוגמת השאלה האם באירוע קודם אלון איים עליו עם סכין (ת/1 שורות 34-39 לעומת ת/2 שורה 57), האם האבנים שזרק עליו אלון פגעו בו (ת/1 שורה 56 לעומת ת/5 שורה 34) או היכן אלון הכה אותו באמצעות השרשרת (ת/1 שורה 15 לעומת עדותו בעמ' 30 שורה 19). משאלה הם פני הדברים, לא ניתן לקבוע ממצא ביחס למעשי האלימות הקודמים שנטען כי אלון ביצע כלפי הנאשם. עם זאת אין מחלוקת כי בין השניים קיים סכסוך טעון שהוביל למעשי אלימות פיזית מצד הנאשם, באירוע נשוא כתב האישום.

15. גרסתו של הנאשם השתנתה בין הודעותיו במשטרה וגם, כאמור, תוך כדי עדותו במשפט, ביחס לטיב מעשיו כלפי אלון בנוכחות השוטרים. בסופה של העדות, כאשר התבקש על ידי בית המשפט לתאר מה בדיוק אירע מרגע הגעת

השוטרים למקום אמר כי לאחר האירוע שבמהלכו שחרר אלון את כלבו של הנאשם, אשר נשך כלב אחר, התפתחה בו סערת רגשות, והוא עלה למקום בו עמד אלון בחברת השוטר. הוא ניסה לתת לאלון אגרוף אך לא פגע בו, השוטר ניסה להדוף אותו אך לאחר מכן נותר השוטר מתפלל לנוכח תגובתו של הנאשם, וזו מהעמדה בה שימש כחיץ בין הנאשם לאלון. הנאשם הכה את אלון אך המכות "לא הזיזו לאלון". הוא הצליח לתפוס את גבו של אלון עם פיו נשך אותו והותיר סימן קטן. כתוצאה מהמכות נגרמה לאלון שריטה על הסנטר (עמ' 32 שורות 18-32).

16. בדברים אלה הנאשם למעשה הודה בעדותו בבית המשפט כי הכה את אלון בידיו ונשך אותו בגבו. גרסה זו מתיישבת עם עדותו של אלון באשר למכות שהכה אותו הנאשם, ולנשיכתו בגבו. אמנם, גרסתם של השניים סותרת את עדות השוטרים באשר למיקום הנשיכה: שני השוטרים העידו כי הנאשם נשך את אלון באזור הסנטר ואילו אלון והנאשם טענו כי מדובר היה בנשיכה בגב. הסתירה היא בולטת אך אינני סבורה כי היא מהותית, שכן בהודעותיו במשטרה תיאר הנאשם כיצד ניסה לנשך את אלון בסנטרו ולא הצליח (ת/1 שורה 78, ת/5 שורה 63). לא מן הנמנע כי האירוע שהשוטרים תיארו כנשיכה בסנטר היה למעשה ניסיון נשיכה בלבד. משכך, אסתמך על עדותם של אלון ושל הנאשם בכל הנוגע למעשי האלימות עצמם לצורך קביעת ממצא אך ורק בנוגע למיקום הנשיכה. כן אקבע ממצאים על סמך עדויותיהם בנוגע לפרטים שקדמו למעשי האלימות של הנאשם, מקום בו אין מחלוקת בין השניים, או שגרסתו של מי מהם נתמכת על ידי ראיה חיצונית.

17. סיכום הראיות שהתקבלו מלמד כי ביום האירוע ניסה אלון לפרק מדרגות שבנה הנאשם אל גג הבית, דוד מים ומלונה שהציב הנאשם על הגג. בין השניים התפתחה מריבה במהלכה השליכו אבנים האחד על השני. שוטרים הוזעקו למקום. אחד השוטרים עלה על גג הבית על מנת לדבר עם אלון, והשנייה ניגשה לנאשם, אשר רדף אחרי כלבו שכלל הנראה השתחרר שעה שאלון ניסה לפרק את המלונה. לאחר שהנאשם תפס את הכלב, רץ במעלה המדרגות המובילות לגג הבית והכה את אלון במכות אגרוף, בעיטות וסטירות, נשך אותו בגבו וניסה לנשך אותו בסנטר. אלון לא עשה דבר באותם רגעים. השוטרים שהיו במקום הפרידו בין השניים והם נעצרו. כתוצאה מהמכות שהכה הנאשם את אלון, נגרמו לאלון שתי שריטות, האחת על סנטרו והשנייה על צווארו.

18. למען הסר ספק, והגם שהדבר לא נטען באופן מפורש על ידי ההגנה, מעשיו של הנאשם אינם נכנסים לגדרה של הגנה עצמית. בשלב שבו תקף הנאשם את אלון לא נשקפה לנאשם, לבני משפחתו או לרכושו שום סכנה מיידית שהצריכה שימוש באלימות. אף מתוך הדברים שתיאר הנאשם בעצמו עולה, כי מדובר במעשה נקם של הנאשם על הדברים שעל פי הנתען אלון עשה לו קודם לכן, שהם, למעשה, פגיעה ברכוש. הנאשם חש מושפל ונפגע וכעוס כתוצאה ממעשיו של אלון, ולכן החליט להכות אותו.

19. לא ניתן אף לקבל את טענת הנאשם לפיה התקשה לשלוט בעצמו ובכעסו שהוביל אותו לתקוף את אלון בזעם. הנאשם תיאר בעדותו, ואף בהודעתו במשטרה, כי דקות ספורות קודם לכן, כשנוכח במעשיו של אלון הפוגע ברכושו, שקל לפגוע ברכבו של אלון ואולם נמלך בדעתו ונמנע מכך. הנאשם הצליח למשול ברוחו ולהימנע מפגיעה ברכוש של אלון, ומכאן המסקנה כי מעשי האלימות שביצע הנאשם כלפי אלון היו לא יותר מנקמה ועשיית דין עצמית על מה שהנאשם תפס כפגיעה ברכושו. אלה אינם מהווים הגנה בפלילים.

20. לנוכח האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשע"ז, 26 דצמבר 2016, במעמד הצדדים